

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jana Šmakala ve věci

navrhovatele: **Chraňme Vary, z. s.**, IČO 09822721, se sídlem Na Vyhlídce 496/26,
360 01 Karlovy Vary

proti

odpůrci: **Statutární město Karlovy Vary**, se sídlem Moskevská 2035/21, 360 01
Karlovy Vary

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy „Změna č. 1/2016 Regulačního plánu Karlovy Vary-zahradnictví Na Vyhlídce“ vydaného usnesením zastupitelstva města Karlovy Vary ze dne 20. 4. 2021, č. j. ZM/70/4/21,

takto:

- I. Opatření obecné povahy „Změna č. 1/2016 Regulačního plánu Karlovy Vary-zahradnictví Na Vyhlídce“ vydané usnesením zastupitelstva města Karlovy Vary ze dne 20. 4. 2021, č. j. ZM/70/4/21, se zrušuje dnem právní moci tohoto rozsudku.
- II. Odpůrce je povinen navrhovateli do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku zaplatit náhradu nákladů řízení ve výši 5 000 Kč.

Odůvodnění:

Předmět řízení

1. Navrhovatel se podáním ze dne 21. 9. 2021 domáhal zrušení opatření obecné povahy „Změna č. 1/2016 Regulačního plánu Karlovy Vary-zahradnictví Na Vyhlídce“ vydaného usnesením zastupitelstva města Karlovy Vary dne 20. 4. 2021 pod č. j. ZM/70/4/21, jehož

obsahem je změna platného regulačního plánu Karlovy Vary týkající se území nacházejícího se jihozápadně od ulice Na Vyhlídce (konkrétně se jedná o plochu bývalého zahradnictví Na Vyhlídce, objekt bývalé tělocvičny a související plochu hřiště) ohraničeném řadovou zástavbou rodinných domů při ulici Na Vyhlídce, ulicí Na Vyhlídce, zástavbou v ulici Kolmé, ulicí Kolmou a sady Jeana de Carro. Účinnosti opatření obecné povahy nabylo dne 1. 7. 2021.

Obsah návrhu na zrušení opatření obecné povahy

2. První okruh návrhových bodů směřoval do porušení § 68 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále též „stavební zákon“). Konkrétně navrhovatel namítal, že změny provedené Magistrátem města Karlovy Vary v návrhu na opatření obecné povahy na základě jednání s Ministerstvem kultury mají charakter podstatných změn, a proto měl být upravený návrh následně v rozsahu úprav projednán na opakovaném veřejném projednání. K tomu však v řešeném případě nedošlo.
3. Ve druhé námitce navrhovatel namítal porušení § 43 odst. 5 stavebního zákona, jelikož opatření obecné povahy nebylo vydáno v souladu s územním plánem statutárního města Karlovy Vary, přestože citované ustanovení ve větě první stanoví, že územní plán je závazný pro pořízení a vydání regulačního plánu zastupitelstvem obce, pro rozhodování v území, zejména vydání územních rozhodnutí.
4. Navrhovatel dále odpůrci vytýkal porušení povinnosti vyplývající z § 25 stavebního zákona, když odpůrce při vydávání opatření obecné povahy nevycházel jako z podkladu z Územní studie prostorových regulativů pro historické jádro města Karlovy Vary, která byla zpracována společností CASUA, spol. s r.o. a roku 2014 zaregistrována na Úřadu územního rozvoje v Brně. Odpůrce se měl držet ve studii navržených regulativů a dalších podmínek, anebo se od nich mohl odklonit, ale toto své rozhodnutí měl transparentně a objektivně odůvodnit. Navrhovatel rovněž uvedl konkrétní hodnoty stanovené studií, které odpůrce při vydávání opatření obecné povahy nerespektoval.
5. Napadené opatření obecné povahy je dle navrhovatele rovněž v rozporu s § 3 písm. d) nařízení vlády č. 430/2017 Sb., o prohlášení území vybraných částí měst Františkovy Lázně, Cheb, Karlovy Vary a Mariánské Lázně a obce Valy s lázeňskou kulturní krajinou za památkové rezervace a o změně nařízení vlády č. 443/1992 Sb., o prohlášení území historického jádra města Františkovy Lázně a území pevnosti Terežín za památkové rezervace, dle kterého se za účelem ochrany území památkové rezervace Karlovy Vary stanovuje podmínka, že při rozhodování o nové výstavbě musí být respektovány charakter, měřítko, hmotová a urbanistická struktura a kontext daného místa.
6. Dále navrhovatel namítal rozpor se základními zásadami činnosti správních orgánů dle správního řádu. Navrhovatel v této souvislosti poukázal na neakceptovatelný rozpor mezi současným zařazením řešeného území mezi území stabilizované a plánovaným zařazením tohoto území mezi území stavby. Podle navrhovatele byl porušen zejména § 2 odst. 4 a § 8 odst. 1 správního řádu, neboť byla zasažena právní jistota adresátů veřejné správy, když byly souběžně přijímány dvoje opatření obecné povahy týkající se řešeného území a dle jednoho je předmětná plocha řešena jako stabilizovaná a ve druhém jako plocha přestavby.
7. Nezákonnost opatření obecné povahy navrhovatel dovozuje též ze zcela nedostatečného rozhodnutí o námitkách, které je odbyté, neúplné, skutkově a právně nesprávné a v některých případech též nepřezkoumatelné. Jednotlivé nedostatky navrhovatel ve svém

návrhu konkrétně specifikoval.

8. Dále navrhovatel namítal rozpor přehodnoceného stanoviska dotčeného orgánu – Ministerstva kultury s § 4 odst. 4 stavebního zákona, v důsledku čehož je toto stanovisko nezákonné. Dle citovaného ustanovení je dotčený orgán vázán svým předchozím stanoviskem, a to přestože je oprávněn za určitých okolností vydat navazující stanovisko. Navrhovatel nerozporoval, že v daném případě dotčený orgán mohl vydat přehodnocené navazující stanovisko, avšak přesto nelze upustit již od dosaženého standardu ochrany veřejného zájmu, který byl dříve Ministerstvem kultury deklarován. Obsahově tedy musí navazující stanovisko sledovat stejnou nebo vyšší úroveň ochrany veřejného zájmu, která byla stanovena v původním stanovisku. To se však v daném případě nestalo. Navrhovatel též namítl, že přehodnocené stanovisko Ministerstva kultury k urbanistické koncepci a architektuře je nepřezkoumatelné. Opatření obecné povahy je navíc se stanoviskem Ministerstva kultury ze dne 3. 11. 2020 v rozporu (nebyl v něm zanesen požadavek Ministerstva kultury vyřčený při dohodovacím jednání), čímž je porušen § 4 odst. 2 písm. b) stavebního zákona.
9. Závěrem navrhovatel uvedl, že napadené opatření obecné povahy je též nepřiměřené, jak vyplývá např. z územní studie CASUA, z původního stanoviska Ministerstva kultury ze dne 7. 7. 2020 či z původního znění regulačního plánu zahradnictví Na Vyhlídce, jež je svou koncepcí k řešenému území a jeho okolí šetrnější.

Vyjádření odpůrce k návrhu

10. Odpůrce ve vyjádření k návrhu uvedl, že ve věci nemá k dispozici správní spis. Ten byl totiž postoupen Krajskému úřadu Karlovarského kraje, který podkladě návrhu navrhovatele zahájil přezkumné řízení napadeného opatření obecné povahy. Usnesení o zahájení přezkumného řízení bylo zveřejněno dne 25. 10. 2021 pod sp. zn. KK/2375/RR/21 a jeho kopii odpůrce předložil soudu spolu se svým vyjádřením. Uvedl přitom, že správní spis není schopen soudu předložit a s ohledem na jeho absenci se ani nemůže kvalifikovaně vyjádřit k argumentům navrhovatele uvedeným v návrhu. Cítí se tím být postaven do zcela neobvyklého postavení, kdy není v jeho možnostech z objektivních důvodů splnit požadavky uvedené ve výzvě soudu a hrozí mu tak kasace předmětného opatření obecné povahy. Kasace opatření obecné povahy z důvodu nemožnosti předložení správního spisu by dle jeho názoru vedla ke vzniku zvláštního precedentu, na základě kterého by v případě opatření obecné povahy mohli navrhovatelé postupovat tak, že podají návrh na přezkum nadřízenému správnímu orgánu, kterému správní orgán prvního stupně zašle správní spis, a dále podají návrh na zrušení opatření obecné povahy ke správnímu soudu, a jelikož správní orgán prvního stupně nemůže odeslat správní spis, dojde ke kasaci opatření obecné povahy, aniž by se posuzovalo meritum věci.
11. Odpůrce dále namítl nedostatek aktivní legitimace navrhovatele k podání návrhu. Odpůrci je znám nálezn Ústavního soudu České republiky sp. zn. I. ÚS 59/14 ze dne 30. 5. 2014, na který navrhovatel odkazoval, nicméně v daném případě navrhovatel nenaplnuje kritéria uvedená Ústavním soudem jako nosná pro identifikaci navrhovatele jako aktivně legitimovaného subjektu pro podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy. Dle citovaného nálezu nepostačuje, pokud by občanské sdružení tvrdilo, že opatření obecné povahy či procedura vedoucí k jeho vydání byly nezákonné – bez toho, aby současně tvrdilo, že se tato nezákonnost dotýká jeho právní sféry. Navrhovatel však nikde v návrhu

netvrdí, přesně nevymezuje ani neprokazuje, že by se opatření obecné povahy dotýkalo jeho subjektivních práv. Navrhovatel pouze uvedl, že je spolkem sdružujícím občany města Karlovy Vary, z nichž velká část je opatřením obecné povahy dle tvrzení navrhovatele přímo a zcela zásadně dotčena. Navrhovatel neuvedl, o jaké občany města se jedná a jací občané, kterým by opatření obecné povahy mohlo zkrátit práva, jsou či nejsou členy navrhovatele. Navrhovatel tedy vůbec netvrdí a ani neprokazuje, že byl na svých právech zkrácen, a čím byl na svých právech zkrácen.

12. Dle odpůrce zakrytí výhledu na město a okolní lesy či zhoršení proslunění ulice není zásadním dotčením práv osob (nikoliv navrhovatele, ten takovou skutečností dotčen být nemůže). Je přirozené, že na proluce ve městech v určitém čase dojde k výstavbě. Pokud by se snížení proslunění ulice a zakrytí výhledu mělo do budoucna stát relevantním zásahem do práv oprávněných osob, je tím do budoucna zcela ochromena výstavba jakéhokoli stavebního objektu, jelikož vždy dojde výstavbou ke snížení proslunění ulice a vždy dojde k zakrytí výhledu ve směru, ve kterém by měla stát nová výstavba.
13. Odpůrce navrhl, aby soud návrh zamítl a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení.

Posouzení věci krajským soudem

14. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).
15. Návrh byl shledán důvodným.
16. S ohledem na obsah vyjádření odpůrce se soud nejprve zabýval podmínkami řízení. Jednou z nich je aktivní procesní legitimace k podání návrhu. Pokud by navrhovatel skutečně postrádal aktivní procesní legitimaci k podání návrhu na zrušení napadeného opatření obecné povahy, vedlo by to k odmítnutí tohoto návrhu podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. K tomu srovnej usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, bod 33.
17. Podle § 101a odst. 1 s. ř. s. platí: *„Návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen. Pokud je podle zákona současně oprávněn ve věci, ve které bylo opatřením obecné povahy užito, podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh, může navrhnout zrušení opatření obecné povahy jen společně s takovým návrhem.“*
18. Odpůrce tvrdí, že navrhovatel nedisponuje aktivní legitimací k podání návrhu na zrušení napadeného opatření obecné povahy, neboť netvrdil a neprokázal, že by se napadené opatření obecné povahy dotýkalo jeho subjektivních práv. S názorem odpůrce se však krajský soud neztotožňuje. Při posouzení aktivní legitimace navrhovatele k podání návrhu krajský soud vycházel z nálezu Ústavního soudu I. ÚS 59/14 ze dne 30. 5. 2014, ve kterém se Ústavní soud vyjadřoval ke kritériím, po jejichž splnění lze mít za to, že spolek podávající návrh na zrušení opatření obecné povahy, je k podání takového návrhu aktivně legitimován. Ústavní soud v nálezu mimo jiné uvedl: *„Spolek dožadující se zrušení opatření obecné povahy (...) musí předně tvrdit, že byl tímto opatřením dotčen na svých subjektivních právech. Takové tvrzení musí přesně vymezit zásah, kterého se měl samosprávný celek dopustit, a to v souladu s dikcí § 101a odst. 1 s. ř. s. (srov. též čl. 2 odst. 5 Aarhurské úmluvy uvedený v bodě 13). Nepostačuje, pokud by občanské sdružení tvrdilo, že opatření obecné povahy či*

procedura vedoucí k jeho vydání byly nezákonné – bez toho, aby současně tvrdilo, že se tato nezákonnost dotýká jeho právní sféry.“ Dále Ústavní soud uvedl, že: „Podstatným kritériem zde musí nepochybně být místní vztah navrhovatele k lokalitě regulované územním plánem. Má-li spolek sídlo na tomto území nebo jsou-li jeho členové vlastníky nemovitostí potenciálně dotčených opatřením plynoucím z územního plánu, pak by mu v zásadě měla svědčit aktivní legitimace k podání návrhu. Věcné (materiální) legitimační důvody, vycházející z předmětu činnosti spolku, se pak odvozují právě od místního vztahu k napadenému opatření obecné povahy. V některých případech mohou působit místní a věcné důvody v synergii, a nemusí jít ani o ‘ekologický’ spolek. Tak kupříkladu založí-li občané žijící v určitém městě nebo jeho městské části spolek k ochraně svých zájmů a územní plán by měl zasáhnout do rekreační zóny, v níž jsou zvyklí trávit svůj volný čas, pak připadá v úvahu přiznat spolku aktivní legitimaci bez ohledu na detaily vymezení jeho předmětu činnosti.”

19. Ve svém návrhu navrhovatel ke své aktivní legitimaci uvedl, že sdružuje občany města Karlovy Vary, z nichž velká část je opatřením obecné povahy zásadně dotčena. Jedná se o vlastníky nemovitostí, bezprostředně sousedících s územím řešeným opatřením obecné povahy, kdy by v důsledku realizace stavby (za maximálního naplnění výškových a prostorových limitů uvedených v opatření obecné povahy) došlo k podstatnému snížení kvality jejich bydlení (zakrytí výhledu na město a okolní lesy či zhoršení proslunění ulice, zvýšení hluku a prachu atd.). Navrhovatel dále uvedl, že sdružuje i jiné občany Karlových Varů, jež spojuje zájem na ochraně jedinečného historického jádra města a území památkové rezervace, které je opatřením obecné povahy silně ohroženo. Účelem navrhovatele – spolku Chraňme Vary, z.s. - je kontrola plánování a provádění stavebních aktivit a ochrana před nežádoucími stavebními zásahy a aktivitami na území města Karlovy Vary, zejména pak v historickém jádru města Karlovy Vary. Tuto skutečnost soud ověřil z veřejně dostupného spolkového rejstříku. Sídlem spolku pak je adresa Na Vyhlídce 496/26, 360 01 Karlovy Vary.
20. V daném případě jsou dle názoru soudu kritéria vyslovená Ústavním soudem pro účely posuzování aktivní legitimace spolků v návrzích na zrušení opatření obecné povahy splněna. Navrhovatel v první řadě splnil svou povinnost tvrdit své dotčení na svých subjektivních právech napadeným opatřením obecné povahy, když uvedl, že v důsledku realizace stavby dojde k podstatnému snížení kvality bydlení, kterou konkrétně spatřuje v zakrytí výhledu na město a okolní lesy, zhoršení proslunění ulice či zvýšení hluku a prachu v místě. Pakliže navrhovatel jakožto spolek sdružuje mimo jiné vlastníky nemovitostí dotčené opatřením obecné povahy, mohou zcela jistě vyjmenované skutečnosti představovat potřebné a shora zmiňované dotčení na právech. V daném případě lze tedy konstatovat, že navrhovatel vedle nezákonnosti napadeného opatření obecné povahy (viz část rozsudku shrnující obsah návrhu) dostatečně tvrdil i jakým způsobem se nezákonnost tohoto opatření dotýká jeho právní sféry, resp. právní sféry jím sdružovaných osob.
21. Rovněž je splněna i podmínka místního vztahu navrhovatele k lokalitě řešené napadeným opatřením obecné povahy. Jak již bylo uvedeno výše, své sídlo má navrhovatel na adrese Na Vyhlídce v Karlových Varech, tedy v oblasti, která má být napadeným opatřením obecné povahy zasažena, a členové spolku jsou mimo jiné vlastníci nemovitostí potenciálně dotčených opatřením obecné povahy. V daném případě není překážkou ani skutečnost, že se nejedná o tzv. ekologický spolek, jehož účelem je dle stanov ochrana přírody a krajiny, neboť jak vyplývá z citovaného nálezu Ústavního soudu, za aktivně legitimované spolky k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy je nutno považovat i spolky založené za jiným účelem, pokud u nich bude dán předpoklad zkrácení na jejich právech opatřením

obecné povahy ve smyslu § 101a odst. 1 s. ř. s. V daném případě je účelem spolku dle stanov kontrola plánování a provádění stavebních aktivit a ochrana před nežádoucími stavebními zásahy a aktivitami na území města Karlovy Vary, zejména pak v historickém jádru města Karlovy Vary, lze tudíž mít za to, že výše uvedený předpoklad zkrácení na právech navrhovatele napadeným opatřením obecné povahy je zde dán.

22. Za takové situace je třeba uzavřít, že návrh na zrušení opatření obecné povahy byl podán aktivně legitimovanou osobou.
23. K samotnému přezkumu napadeného opatření obecné povahy soud uvádí následující.
24. Přípisem ze dne 29. 9. 2021 krajský soud odpůrce ve smyslu § 74 odst. 1 s. ř. s. vyzval, aby ve lhůtě 1 měsíce ode dne doručení výzvy předložil soudu správní spisy a své vyjádření k návrhu. V uvedené lhůtě odpůrce správní spisy ani své vyjádření k návrhu krajskému soudu nepředložil. Po marném uplynutí stanové lhůty soud dne 2. 11. 2021 zaslal soud odpůrci urgenci, ve které jej opětovně vyzval k předložení správní správních spisů a svého vyjádření k návrhu, k čemuž mu poskytl lhůtu v délce 5 dnů. V této výzvě byl odpůrce současně poučen o tom, že nebudou-li správní spisy ve stanovené lhůtě předloženy, soud bude nucen přistoupit ke kasaci napadeného opatření obecné povahy s tím, že soudem stanovená lhůta již nemůže být dále prodloužena z důvodu povinnosti soudu rozhodnout o podaném návrhu do devadesáti dnů poté, co tento došel soudu (srov. § 101d odst. 2 s. ř. s.).
25. Na opakovanou výzvu odpůrce reagoval písemně dne 3. 11. 2021. Ve svém vyjádření k předložení správního spisu uvedl, že tento nemá k dispozici, jelikož jej odeslal Krajskému úřadu Karlovarského kraje v rámci návrhu navrhovatele na zahájení přezkumného řízení. Krajský úřad odpůrci sdělil, že správní spis poskytnout nemůže, jelikož je předmětem přezkumného řízení zahájeného usnesením ze dne 22. 10. 2021. Odpůrce uzavřel, že z důvodu absence správního spisu se nemůže kvalifikovaně vyjádřit k argumentům uvedeným v návrhu.
26. Nepředložení správních spisů má zpravidla za následek zrušení napadeného rozhodnutí (zde opatření obecné povahy) pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů. K této otázce se vyjádřil např. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 7. 2006, č. j. A 2/2003-73, ve kterém uvedl: *„Na prvním místě se soud zabýval otázkou, zda je možné ve věci rozhodnout za shora popsané neúplnosti předloženého správního spisu. V souladu s ustálenou judikaturou správních soudů, plně použitelnou i v úpravě správního soudnictví pro období po 1. 1. 2003, přitom dospěl k závěru, že je nemyslitelné, aby nebyla poskytnuta ochrana tomu, kdo se cítí na svých právech zkrácen rozhodnutím správního orgánu, jen pro neschopnost správního orgánu předložit spisy. Vyžaduje-li soud marně a opakovaně na správním orgánu spisy ve věci, bude zpravidla namíste zrušit napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost (srov. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 7. 1996, Soudní judikatura ve věcech správních č. 552/1999). Je přitom lhostejno, zda se rozhodnutí vůbec o spisy neopírá, protože vůbec neexistují, anebo zda se soud v důsledku indolence správního úřadu nemůže správních spisů domoci. Podle § 74 odst. 1 s. ř. s. je totiž zákonnou povinností správního úřadu, předložit soudu úplný správní spis. I v případě, kdy správní spis není předložen úplný, a správní orgán nevyhoví výzvě soudu k jeho doplnění, soud dojde k závěru, že žalovaný není schopen doložit, z jakých skutkových zjištění vlastně správní orgány vycházely při svém rozhodování, a že je tedy správní rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (srov. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 2. 1998, Soudní judikatura ve věcech správních č. 923/2002).“*
27. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2006, č. j. 6 As 33/2006-92, zároveň

vyplývá, že z důvodu nepředložení správního spisu lze rozhodnutí správního orgánu pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí zrušit až poté, kdy správní soud k předložení správních spisů opětovně správní orgán vyzval a poučil jej o následcích spojených s jejich nepředložením.

28. S ohledem na shora popsany průběh řízení před soudem lze konstatovat, že v právě projednávaném případě jsou podmínky pro zrušení opatření obecné povahy pro to, že nebyly předloženy správní spisy, naplněny. Krajský soud k předložení správních spisů odpůrce vyzýval opakovaně a rovněž jej poučil o tom, že pokud správní spisy nepředloží, bude soud nucen napadené opatření obecné povahy zrušit. Že si byl odpůrce tohoto procesního rizika vědom, dokazuje obsah jeho podání ze dne 3. 11. 2021. I při vědomí těchto skutečností odpůrce správní spis nepředložil. Nepokusil se výzvě soudu vyhovět ani náhradním způsobem, když se nesnažil ani zajistit případně kopii tohoto správního spisu. Soud dále zdůrazňuje, že v projednávané věci nebyly dány podmínky ani pro další prodloužení lhůty k předložení správního spisu, neboť soud sám je vázán poměrně krátkou, devadesátidenní lhůtou k rozhodnutí o podaném návrhu na zrušení opatření obecné povahy ve smyslu § 101d odst. 2 s. ř. s. V této lhůtě je soud povinen nejen procesně připravit věc k rozhodnutí při zachování všech práv účastníků řízení a případně i osob na řízení zúčastněných, ale rovněž leckdy velmi právně i skutkově komplikovanou materii nastudovat, posoudit optikou uplatněných návrhových bodů a rozhodnutí diskutovat v soudním senátu. Tyto úkoly není možno bez správního spisu splnit, což ostatně uznal i sám odpůrce, když konstatoval, že sám není schopen se k uplatněným návrhovým bodům bez správního spisu ani kvalifikovaně vyjádřit. Krátká lhůta k rozhodnutí ve věci je rovněž důvodem, proč soud upustil od další procesní snahy správní spis od odpůrce získat, např. cestou pořádkových opatření (pořádkové pokuty), neboť jednak odpůrce zcela jednoznačně deklaroval, že správní spis do doby skončení přezkumného řízení vedeného Krajským úřadem Karlovarského kraje nepředloží, jednak by i případné opožděné předložení tohoto spisu již zmařilo možnost soudu návrh na zrušení opatření obecné povahy řádně ve stanovené lhůtě posoudit.
29. Krajský soud proto ve shodě se shora citovanou judikaturou napadené opatření obecné povahy zrušil bez jednání pro jeho nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 101b odst. 4 s. ř. s.
30. Pro úplnost krajský soud uvádí, že skutečnost, že Krajský úřad Karlovarského kraje zahájil ve věci vydaného opatření obecné povahy přezkumné řízení, není v projednávané věci relevantní. Krajský soud v řízení o návrhu na zrušení opatření obecní povahy nemůže vyčkávat na výsledek přezkumného řízení právě s ohledem na svou povinnost o takovém návrhu rozhodnout v devadesátidenní lhůtě. Stanovením takovéto lhůty je zřejmý důraz kladený zákonodárcem na rychlost soudního přezkumu opatření obecné povahy oproti přezkumu opatření obecné povahy ve správním řízení, kde takto krátká lhůta k vydání rozhodnutí stanovena není (srov. § 174 odst. 2 správního řádu). Soud navíc znovu podotýká, že bylo v odpůrcových možnostech vyvinout alespoň snahu předložit soudu kopii správního spisu, kterou bezpochyby mohl na Krajském úřadu Karlovarského kraje pořídit, a to bez větších komplikací, když sídla odpůrce a Krajského úřadu Karlovarského kraje se nachází ve stejném městě vzdálena od sebe jen několik kilometrů. Žádnou takovou možnost ale odpůrce nevyužil a spokojil se s odkázáním soudu na probíhající přezkumné řízení. Za takové situace Krajskému soudu v Plzni nezbylo než postupovat shora naznačeným způsobem, neboť nemohl v zákonné lhůtě napadené opatření obecné povahy přezkoumat a ani usoudit na možnost postupu ve smyslu § 48 odst. 3 s. ř. s. Ventiluje-li pak odpůrce určité obavy z možného účelového podávání podnětů na zahájení přezkumné

řízení vydaných opatření obecné povahy v souvislosti s návrhy na zrušení těchto opatření obecné povahy, soud je nesdílí. Především je nutno konstatovat, že k zahájení přezkumného řízení dochází z moci úřední (k tomu srovnej § 94 odst. 1 a § 95 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 174 odst. 2 správního řádu), takže jeho zahájení není v moci samotných podatelů daných podnětů, ale záleží na předběžném posouzení otázky, zda lze mít důvodně za to, že opatření obecné povahy bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Bylo-li tedy ve věci nyní napadeného opatření obecné povahy Krajským úřadem Karlovarského kraje zahájeno přezkumné řízení, jde to spíše k tíži odpůrce, neboť uvedený správní orgán dospěl k závěru, že lze mít důvodně za to, že toto opatření obecné povahy bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, což ostatně v odpůrcem citovaném usnesení odůvodnil. Situace tedy není taková, že by sám navrhovatel mohl ze svého vlastního rozhodnutí a svým případným obstrukčním postupem dostat odpůrce do pomyslné procesní pasti, ve které nebude schopen obhájit jím vydané opatření obecné povahy v soudním řízení správním. Ostatně, i na tomto místě je možno zdůraznit, že odpůrce mohl soudu předložit alespoň kopii správního spisu, což také neučinil. Tato diskuze je navíc zcela akademická, neboť v projednávané věci nejsou vůbec dány žádné okolnosti, které by snad nasvědčovaly jakékoli snaze o zneužití práva navrhovatelem. Těmto odpůrcovým obavám proto nelze přisvědčit.

Náklady řízení

31. Výrokem II. tohoto rozsudku soud rozhodl o nákladech řízení mezi účastníky. Toto rozhodnutí vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Navrhovatel, který v řízení dosáhl plného procesního úspěchu, soud přiznal k jeho návrhu náhradu nákladů řízení ve výši 5 000 Kč představující zaplacený soudní poplatek za podaný návrh. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo odpůrci určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a stanovena přiměřená lhůta podle § 160 odst. 1 části věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (s přihlédnutím k možnostem odpůrce tuto platbu realizovat).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 11. listopadu 2021

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu